

Bruselis, **XXX**
COMP A3/JW/vn
[...](2013) **XXX** draft

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai

(Tekstas svarbus EEE)

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį, atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims¹,

paskelbusi šio reglamento projektą²,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartis) 107 straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkantis valstybės teikiamas finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį turi būti pranešta Komisijai. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos kategorijas, kurioms šis pranešimo reikalavimas netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tomis valstybės pagalbos kategorijomis. Laikydamosi Sutarties 109 straipsnio pagal Reglamentą (EB) Nr. 994/98 Taryba nusprendė, kad viena iš tokių kategorijų gali būti *de minimis* pagalba. Todėl nelaikoma, kad *de minimis* pagalba, kuri yra neviršijant tam tikros nustatytos sumos per tam tikrą laikotarpį tai pačiai įmonei suteikta pagalba, atitinka visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir dėl to pranešimo tvarka jai netaikoma;
- (2) priimdama daugelį sprendimų Komisija išaiškino Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą „pagalbos“ sąvoką. Savo politiką dėl *de minimis* viršutinės ribos, už kurią mažesnei pagalbai Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra išdėsciusi pirmiausia pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai³, o vėliau – Komisijos reglamente (EB) Nr. 69/2001⁴ ir Komisijos reglamente (EB) Nr. 1998/2006⁵. Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 taikymo patirtį, atrodo tikslinga peržiūrėti kai kurias tame reglamente nustatytas sąlygas ir jį pakeisti nauju;

¹ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

² xxx.

³ OL C 68, 1996 3 6, p. 9.

⁴ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai (OL L 10, 2001 1 13, p. 30).

⁵ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).

- (3) tikslinga palikti *de minimis* pagalbos, kurią viena įmonė iš vienos valstybės narės gali gauti per bet kurį trejų metų laikotarpį, sumos viršutinę ribą – 200 000 EUR. Ši viršutinė riba vis dar būtina siekiant užtikrinti, kad priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas, nedarytų poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir (arba) neiškraipytų konkurencijos arba nekeltų tokios grėsmės;
- (4) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles, įmonė yra bet koks ūkinę veiklą vykdančias subjektas, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų⁶. Teisingumo Teismas nurodė, kad visi to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turėtų būti laikomi viena įmone⁷. Teisinio tikrumo ir administracinės naštos mažinimo sumetimais šiame reglamente reikėtų pateikti baigtinį aiškių kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada du ar daugiau subjektų turi būti laikomi viena įmone, sąrašą. Iš nustatytų kriterijų, pagal kuriuos Reglamento (EB) Nr. 800/2008⁸ I priede apibrėžiant MVĮ apibrėžtos susijusios įmonės, Komisija atrinko tuos kriterijus, kurie atitinka šio reglamento paskirtį. Tie kriterijai jau žinomi valdžios institucijoms ir, turint omenyje šio reglamento taikymo sritį, turėtų būti taikomi ir MVĮ, ir didelėms įmonėms;
- (5) siekiant atsižvelgti į vidutinių įmonių, veikiančių krovinių vežimo keliais sektoriuje, mažumą, tikslinga nustatyti, kad pagalba įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, neviršytų 100 000 EUR. Integruotos paslaugos teikimas, kai faktinis vežimas yra tik vienas iš elementų (pvz., perkraustymo paslaugos, pašto ar kurjerių paslaugos arba atliekų surinkimo ir perdirbimo paslaugos), neturėtų būti laikomas vežimo paslauga. Siekiant atsižvelgti į didelį krovinių vežimo keliais sektoriaus pajėgumą ir transporto politikos tikslus sumažinti spūstis keliuose ir keliais gabenamų krovinių skaičių, pagalba įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, įsigyti krovinių vežimo keliais transporto priemonės į šio reglamento taikymo sritį neturėtų patekti. Atsižvelgiant į keleivių vežimo keliais transporto sektoriaus vystymąsi, nebetikslinga šiam sektoriui taikyti mažesnę viršutinę ribą;
- (6) atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas pirminės žemės ūkio produktų gamybos, žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuose, bei į riziką, kad šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos neviršijančios pagalbos sumos vis tiek galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus tuose sektoriuose, šis reglamentas neturėtų būti taikomas tiems sektoriams;
- (7) atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais panašumus, šis reglamentas turėtų būti taikomas žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai jais, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos. Nei veikla ūkyje, kaip antai grūdų derliaus nuėmimas, pjovimas, kūlimas arba kiaušinių pakavimas, būtina ruošiant produktą parduoti pirmą kartą, nei pirmas pardavimas perpardavėjams arba perdirbėjams šiuo atžvilgiu neturėtų būti laikomi perdirbimu arba prekyba. Teisingumo Teismas nustatė⁹, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisino bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės buvo įpareigosotos nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti. Dėl šios priežasties šio

⁶ 2006 m. Sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze prieš Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, C-222/04, Rink. p. I-289.

⁷ 2002 m. Sprendimas C-382/99 *Nyderlandai prieš Komisiją*, Rink. p. I-5163.

⁸ 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (OL L 214, 2008 8 9, p. 3).

⁹ 2002 m. Sprendimas C-456/00 *Prancūzija prieš Komisiją*, Rink. p. I-11949.

reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktų arba joje išigytų produktų kainą arba kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas pagalbai, kuri būtų susieta su prievole ją dalintis su pirminės produkcijos gamintojais;

- (8) šis reglamentas neturėtų būti taikomas eksporto pagalbai arba pagalbai, kuria sudaromos palankesnės sąlygos vietiniams nei importuotiems produktams. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, naudojamai platinimo tinklų kūrimui ir veikimui kitose valstybėse narėse arba trečiosiose šalyse finansuoti. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia pateikiant naują arba esamą produktą į naują rinką, paprastai nelaikoma eksporto pagalba;
- (9) šis reglamentas neturėtų būti taikomas sunkumų patiriančioms įmonėms, kadangi nėra tinkama teikti finansinę paramą sunkumų patiriančioms įmonėms ne pagal restruktūrizacijos planą. Be to, kyla sunkumų nustatant tokioms įmonėms suteiktos pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Teisinio tikrumo sumetimais tikslinga nustatyti aiškius kriterijus, pagal kuriuos nereikia įvertinti visų įmonės padėties ypatumų siekiant nuspręsti, ar pagal šį reglamentą įmonė laikoma patiriančia sunkumų;
- (10) trejų metų laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį reglamentą, reikėtų vertinti etapais, kad, kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą, būtų atsižvelgiama į bendrą per atitinkamus finansinius metus ir per praėjusius dvejus finansinius metus suteiktos *de minimis* pagalbos sumą;
- (11) jei įmonės veikia ir sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, ir kituose sektoriuose arba vykdo kitą veiklą, šis reglamentas turėtų būti taikomas tiems kitiems sektoriams ar kitai veiklai, su sąlyga, kad valstybės narės tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba. Tas pats principas turėtų būti taikomas ir tuomet, kai įmonės veikia sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos. Jei neįmanoma užtikrinti, kad veiklai sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos, *de minimis* pagalba būtų teikiama tik neviršijant tų mažesnių viršutinių ribų, visai įmonės veiklai turėtų būti taikoma mažiausia viršutinė riba;
- (12) šiuo reglamentu reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinama, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti konkrečiuose reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių. Juo taip pat reikėtų numatyti aiškias ir lengvai taikomas pagalbos sumavimo taisykles;
- (13) taikant šį reglamentą neatmetama galimybė, kad priemonė gali būti nelaikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, remiantis kitu pagrindu, negu nurodyta šiame reglamente, pvz., dėl to, kad tokia priemonė priimta laikantis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principo, arba dėl to, kad tokia priemonė nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu;
- (14) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną šis reglamentas turėtų būti taikomas tik *de minimis* pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai). Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, dotacijas, palūkanų subsidijas, apribotą atleidimą nuo mokesčių ar kitas priemones, kuriomis numatomas apribojimas, kuriuo galima užtikrinti, kad taikoma viršutinė riba nebūtų viršyta. Numatomas

apribojimas reiškia, kad kol tiksli pagalbos suma nežinoma arba dar nežinoma, valstybė narė turi daryti prielaidą, kad ta suma lygi apribojimo sumai, siekiant užtikrinti, kad kelios pagalbos priemonės kartu neviršytų šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;

- (15) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* viršutinės ribos taikymą reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios teikiamos ne piniginių dotacijų forma, būtų konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų (išskyrus dotacijas ir dalimis mokamą pagalbą) bendrąjį subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinos rinkos normos turėtų būti orientacinės normos, nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo¹⁰;
- (16) pagalba, kurią sudaro paskolos, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusių palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Remiantis Komisijos patirtimi, galima laikyti, kad paskolų, kurios užtikrintos ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir kurių suma neviršija 1 000 000 EUR, o trukmė – penkerių metų arba kurių suma neviršija 500 000 EUR, o trukmė – dešimties metų, bendrasis subsidijos ekvivalentas yra lygus *de minimis* viršutinei ribai;
- (17) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija nustatytos *de minimis* viršutinės ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, kaip nurodyta [*naujose rizikos finansų gairėse*], neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią priemonę kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos;
- (18) pagalba, kurią sudaro garantijos, turėtų būti laikoma skaidria, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis saugumo garanto priemokomis, nustatytomis Komisijos pranešime, skirtame atitinkamoms įmonėms. Pavyzdžiui, mažosioms ir vidutinėms įmonėms Komisijos pranešime dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai¹¹ nurodyti metinių priemokų dydžiai, kuriuos viršijus valstybės garantija nebūtų laikoma pagalba. Siekiant supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinama iki 80 % sąlyginai nedidelės paskolos sumos, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į pagrindinės paskolos sumą, tiek į garantijos trukmę. Ši taisyklė neturėtų būti taikoma tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms kaip kapitalo sandorių garantijos. Kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 1 500 000 EUR ir garantijos trukmė neviršija penkerių metų, galima laikyti, kad garantijai taikomas bendrasis subsidijos ekvivalentas yra lygus *de minimis* viršutinei ribai. Tas pats galioja, kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos,

¹⁰ OL C 14, 2008 1 19, p. 6.

¹¹ OL C 155, 2008 6 20, p. 10.

garantuojama suma neviršija 750 000 EUR ir garantijos trukmė neviršija dešimties metų;

- (19) kai paskolos arba garantijos suma yra mažesnė arba jos trukmė trumpesnė, negu nurodyta 16 ir 18 konstatuojamosiose dalyse, bendrąjį subsidijos ekvivalentą reikėtų apskaičiuoti faktinės sumos ir didžiausios 16 ir 18 konstatuojamosiose dalyse nurodytos sumos santykį dauginant iš faktinės trukmės ir penkerių metų santykio ir 200 000 EUR. Taigi, pavyzdžiui, būtų laikoma, kad 2,5 metų trukmės 500 000 EUR paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas yra 50 000 EUR;
- (20) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija gali nagrinėti, ar priemonės, kurios nesudaro dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos finansų priemonė, kuri gali būti investicija į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir todėl jai galėtų būti taikomas šis reglamentas;
- (21) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, ir remdamosi Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nurodytu bendradarbiavimo principu valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą ir tam sukurti reikalingas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad bendra *de minimis* pagalbos suma, suteikta vienai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę, neviršytų bendros leidžiamos viršutinės ribos;
- (22) prieš teikdamos *de minimis* pagalbą, valstybės narės turėtų patikrinti, kad naujoji *de minimis* pagalba toje valstybėje narėje neviršytų *de minimis* viršutinės ribos ir kad būtų laikomasi kitų šio reglamento sąlygų;
- (23) kad valstybės narės turėtų tikslus, patikimus ir išsamius duomenis, kad galėtų užtikrinti, jog suteikiant naują *de minimis* pagalbą atitinkamai įmonei taikoma viršutinė riba nebūtų viršyta, reikėtų įpareigoti valstybes nars sukurti centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame būtų informacija apie visą *de minimis* pagalbą, kurią pagal šį reglamentą suteikia tos valstybės narės valdžios institucijos. Valstybės narės turėtų galėti laisvai kurti savo registrus ir spręsti dėl tinkamo jų įgyvendinimo mechanizmo atsižvelgdamos į savo konstitucines ir administracines struktūras, su sąlyga, kad bus užtikrinta, jog registras sudarytų sąlygas visoms valstybės narės valdžios institucijoms patikrinti kiekvienos įmonės gautos *de minimis* pagalbos sumą. Valstybės narės turėtų gauti pakankamai laiko tokiam registrui sukurti;
- (24) kol valstybėje narėje bus sukurtas centrinis registras ir jis apims trejų metų laikotarpį, valstybė narė turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie suteiktos *de minimis* pagalbos sumą ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, ir turėtų aiškiai pateikti nuorodą į šį reglamentą. Be to, prieš teikdama tokią pagalbą atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie kitą per einamuosius ir dvejus ankstesnius finansinius metus pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus gautą *de minimis* pagalbą;
- (25) kad Komisija galėtų stebėti šio reglamento taikymą ir nustatyti galimus konkurencijos iškreipymo atvejus, reikėtų įpareigoti valstybes nars kasmet teikti būtiniausią informaciją apie sumas, suteiktas pagal šį reglamentą. Jei valstybė narė informavo Komisiją, kad visi reikalaujami ataskaitiniai duomenys viešai skelbiami, valstybė narė neturėtų privalėti teikti ataskaitas Komisijai;
- (26) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jei šio reglamento galiojimo laikas pasibaigtų ir nebūtų pratęstas, valstybėms narėms turėtų būti

suteikiamas šešių mėnesių tikslinimo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis
Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms visuose sektoriuose, išskyrus:
 - (a) pagalbą, suteiktą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje veikiančioms įmonėms, kurioms taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000¹²;
 - (b) pagalbą, suteiktą įmonėms, užsiimančioms pirmine žemės ūkio produktų gamyba;
 - (c) pagalbą, suteiktą įmonėms, užsiimančioms žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba, šiais atvejais:
 - i) kai pagalbos dydis nustatomas pagal iš pirminės produkcijos gamintojų įsigytų arba atitinkamų įmonių rinkai pateiktų produktų kainą arba kiekį,
 - ii) kai pagalba priklauso nuo to, ar bus iš dalies arba visa perduota pirminės produkcijos gamintojams;
 - (d) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiojoje šalyje arba valstybėse narėse, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
 - (e) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar daugiau vartojama vietinių nei importuotų prekių;
 - (f) pagalbą, suteiktą sunkumų patiriančioms įmonėms, apibrėžtoms 2 straipsnio e punkte.
2. Kai įmonė veikia ir 1 dalies a, b arba c punkte nurodytuose sektoriuose, ir sektoriuose, kurie įtraukti į šio reglamento taikymo sritį, šis reglamentas taikomas pagalbai, kuri suteikta pastaruosiuose sektoriuose ar pastarajai veiklai, su sąlyga, kad valstybės narės tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba, kuri teikiama pagal šį reglamentą.

2 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame reglamente:

- (a) žemės ūkio produktai – produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, išvardytus Reglamento (ES) Nr. [jis dar nepriimtas; žr. Komisijos pasiūlymą COM(2011) 416] dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo I priede;

¹² 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (OL L 17, 2000 I 21, p. 22).

- (b) žemės ūkio produktų perdirbimas – bet kokia su žemės ūkio produktu atliekama operacija, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkyje vykdomą veiklą, susijusią su pasiruošimu parduoti augalinį arba gyvūninį produktą pirmą kartą;
- (c) prekyba žemės ūkio produktais – produktų laikymas arba eksponavimas ketinant parduoti, siūlymas pirkti, tiekimas arba kitoks pateikimas rinkai, išskyrus atvejus, kai pirminės produkcijos gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią produkto paruošimo tokiam pirmam pardavimui veiklą; pardavimas, kai pirminės produkcijos gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama atskirose tam skirtose patalpose;
- (d) taikant šį reglamentą, viena įmonė – visos įmonės, kurių tarpusavio santykiai yra bent vienos rūšies iš toliau išvardytų:
- i) vienas subjektas turi kito subjekto akcininkų arba narių balsų daugumą;
 - ii) vienas subjektas turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kito subjekto administracijos, valdymo arba priežiūros organo narių;
 - iii) pagal sutartį arba vadovaujantis steigimo sutarties ar įstatų nuostata vienam subjektui suteikiama teisė daryti kitam subjektui lemiamą įtaką;
 - iv) vienas subjektas, būdamas kito subjekto akcininkas arba narys, vadovaudamasis su to subjekto kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, vienas kontroliuoja to kito subjekto akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.
- Įmonės, kurios minėtais santykiais yra susijusios per vieną ar daugiau kitų subjektų, taip pat laikomos viena įmone;
- (e) sunkumų patirianti įmonė – įmonė, atitinkanti bent vieną iš šių sąlygų:
- i) ribotos turtinės atsakomybės bendrovės atveju – dėl sukauptų nuostolių prarasta daugiau kaip pusė jos pasirašytojo akcinio kapitalo; taip yra tuomet, kai sukauptus nuostolius atėmus iš rezervų (ir visų kitų elementų, kurie paprastai laikomi bendrovės nuosavų lėšų dalimi) gaunamas neigiamas rezultatas, viršijantis pusę pasirašytojo akcinio kapitalo;
 - ii) bendrovės, kurios nors keli nariai turi neribotą turtinę atsakomybę už bendrovės skolą, atveju – dėl sukauptų nuostolių prarasta daugiau kaip pusė bendrovės ataskaitose nurodyto kapitalo;
 - iii) įmonei taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra arba ji atitinka nacionalinės teisės kriterijus, kad jos kreditorių prašymu jai būtų pradėta kolektyvinė nemokumo procedūra;
 - iv) įmonės balansinis skolos ir nuosavo kapitalo santykis viršija 7,5;
 - v) įmonės pajamų iki palūkanų ir mokesčių (EBIT) ir palūkanų padengimo koeficiento santykis pastaruosius dvejus metus neviršijo 1,0;
 - iv) įmonės reitingas, kurį suteikė bent viena kredito reitingų agentūra, įregistruota pagal Reglamentą (EB) Nr. 1060/2009¹³, lygiavertis reitingui

¹³ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL L 302, 2009 11 17, p. 1).

CCC+ („mokėjimo pajėgumas priklauso nuo nuolatinių palankių sąlygų“) arba už jį žemesnis.

Taikant pirmos pastraipos e punktą, MVI, nuo kurios įsteigimo praėjo mažiau nei treji metai, nėra laikoma patiriančia sunkumų, nebent ji atitinka to punkto iii papunktyje nustatytą sąlygą.

3 straipsnis

De minimis pagalba

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šio straipsnio 2–8 dalyse ir 4 bei 5 straipsniuose nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.
2. Bendra vienai įmonei, kaip apibrėžta 2 straipsnio d punkte, skiriamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 200 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.
Bendra vienai įmonei, kaip apibrėžta 2 straipsnio d punkte, vykdančiai krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, skiriamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 100 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį. *De minimis* pagalba nėra naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.
3. Jei įmonė vykdo ir krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, ir kitą veiklą, kuriai taikoma 200 000 EUR viršutinė riba, ta 200 000 EUR viršutinė riba taikoma tokiai įmonei, jeigu valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pagalba krovinių vežimo keliais veiklai neviršytų 100 000 EUR ir kad *de minimis* pagalba nebūtų naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.
4. *De minimis* pagalba suteikiama tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti.
5. 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės išteklių. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas vertinant tuos finansinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.
6. 2 dalyje nustatyta viršutinė riba išreiškiama kaip pinigine dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne dotacijos forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.
Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.
7. Jeigu suteikus naują *de minimis* pagalbą būtų viršyta 2 dalyje nustatyta *de minimis* viršutinė riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas negali būti taikomas.
8. Įmonių susijungimų arba įsigijimų atveju nustatant, ar nauja *de minimis* pagalba naujai arba įsigyjančiajai įmonei viršija viršutinę ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę *de minimis* pagalbą, suteiktą bet kuriai iš susijungiančių įmonių,

nekvestionuojant *de minimis* pagalbos, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba įsigijimą.

Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai). Skaidria pagalba visų pirma laikomos pagalbos priemonės, nurodytos 2–6 dalyse.
2. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:
 - (a) paskola yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola neviršija pirmuoju atveju: 1 000 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 500 000 EUR), o jos trukmė – penkerių metų, arba antruoju atveju: 500 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 250 000 EUR), o jos trukmė – dešimties metų. Jeigu paskola sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos taikomos viršutinės ribos dalis; arba
 - (b) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.
3. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, skaidria *de minimis* pagalba laikoma tik tuomet, jei visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos.
4. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, skaidria *de minimis* pagalba tikslinės įmonės atžvilgiu laikoma tik tuomet, jei pagal susijusią priemonę kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos.
5. Pagalba, kurią sudaro garantijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:
 - (a) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma neviršija pirmuoju atveju: 1 500 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 750 000 EUR), o garantijos trukmė – penkerių metų, arba antruoju atveju: 750 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 375 000 EUR), o garantijos trukmė – dešimties metų. Jeigu garantuojama suma sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos taikomos viršutinės ribos dalis; arba

- (b) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime¹⁴ nustatytais saugumo garanto priemokomis (tame Komisijos pranešime – „saugaus uosto“ priemokos); arba
 - (c) iki įgyvendinimo garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudojama metodika buvo patvirtinta apie ją pranešus Komisijai pagal tuo metu taikytą Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.
6. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei tokia priemone numatomas apribojimas, kuriuo užtikrinama, kad taikoma viršutinė riba nebūtų viršyta.

5 straipsnis **Pagalbos sumavimas**

1. *De minimis* pagalba, suteikta pagal šį reglamentą, gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 360/2012¹⁵, neviršijant tame reglamente nustatytų viršutinių ribų. Ji gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal kitus *de minimis* reglamentus, neviršijant 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos.
2. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, arba su valstybės pagalba, susijusia su ta pačia rizikos finansų priemone, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo būtų viršytas bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytas didžiausias pagalbos intensyvumas arba kiekvienu atveju atskirai nustatyta pagalbos suma.

6 straipsnis **Stebėseną ir ataskaitų teikimas**

1. Iki 2015 m. gruodžio 31 d. valstybės narės įsteigia centrinę *de minimis* pagalbos registrą. Centriniam registre kaupiama informacija apie bet kurios valdžios institucijos toje valstybėje narėje pagal šį reglamentą skirtos kiekvienos *de minimis* pagalbos priemonės kiekvieną pagalbos gavėją (įskaitant nuorodą, ar tai yra mažoji, vidutinė ar didelė įmonė, ir jos pagrindinės veiklos ekonomikos sektorių (NACE kodas skyrių lygiu¹⁶)), pagalbos suteikimo datą ir bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Registre kaupiama informacija apie visas *de minimis* priemones, kurios pagal šį reglamentą suteiktos nuo 2016 m. sausio 1 d.

¹⁴ Šiuo metu tai yra Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai, OL C 155, 2008 6 20, p. 10.

¹⁵ 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms (OL L 114, 2012 4 26, p. 8).

¹⁶ Pagal 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1893/2006, nustatančio statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3037/90 bei tam tikrus EB reglamentus dėl konkrečių statistikos sričių, 2 straipsnio 1 dalies b punktą ir I priedą (Tekstas svarbus EEE) (OL L 393, 2006 12 30, p. 1).

2. 3 dalis taikoma, kol valstybėje narėje bus įsteigtas centrinis registras ir jis apims trejų metų laikotarpį.
3. Jeigu valstybė narė ketina įmonei skirti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu informuoja įmonę apie numatytą skiriamos pagalbos sumą, išreikštą bendruoju subsidijos ekvivalentu, ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, pateikdama aiškia nuorodą į šį reglamentą ir nuroydamą jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje numerį*. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemas pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal tą schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar neviršijama 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta viršutinė riba. Prieš teikiant pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus.
4. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytų viršutinių ribų ir ar laikomasi visų 1–5 straipsniuose nustatytų sąlygų.
5. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad šio reglamento sąlygos yra tenkinamos. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 finansinių metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar tenkinamos šiuo reglamentu nustatytos sąlygos, ypač bendra *de minimis* pagalbos suma, kurią pagal šį reglamentą ir kitus *de minimis* reglamentus gavo bet kuri įmonė.
6. Valstybės narės Komisijai kasmet teikia šio reglamento taikymo ataskaitas. Ataskaitose pateikiama:
 - a) bendra *de minimis* pagalbos, suteiktos pagal šį reglamentą atitinkamoje valstybėje narėje per praeitus kalendorinius metus, suma pagal pagalbos gavėjų veiklos ekonomikos sektorius ir dydį (mažoji, vidutinė ar didelė įmonė);
 - a) bendras *de minimis* pagalbos, suteiktos pagal šį reglamentą atitinkamoje valstybėje narėje per praeitus kalendorinius metus, gavėjų skaičius pagal pagalbos gavėjų veiklos ekonomikos sektorius ir dydį (mažoji, vidutinė ar didelė įmonė);
 - c) kita Komisijos reikalaujama informacija dėl šio reglamento taikymo, kuri turi būti nurodyta likus pakankamai laiko prieš ataskaitos pateikimą.Pirmoji ataskaita pateikiama iki 2017 m. birželio 30 d. ir apima 2016 kalendorinius metus. Jei visus reikalaujamus ataskaitinius duomenis valstybė narė viešai skelbia, ji neprivalo teikti ataskaitos Komisijai. Kasmet Komisija skelbia metinėse ataskaitose pateiktos informacijos suvestinę, įskaitant bendrą kiekvienoje valstybėje narėje pagal šį reglamentą suteiktos *de minimis* pagalbos sumą.

7 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nuo 2001 m. vasario 2 d. iki 2007 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 69/2001 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.
2. Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2014 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.
3. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokia šio reglamento sąlygas atitinkanti *de minimis* pagalba gali būti toliau teisėtai teikiama dar šešių mėnesių laikotarpiu.

8 straipsnis
Įsigaliojimas ir galiojimo laikas

Šis reglamentas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d. ir taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Komisijos vardu
Pirmininkas